

stir žene nasiteno čedo domu. — Iz dimnikov se pokadi, in skerbne gospodinje pripravljajo večerjo pridnim delavcem. — Okoli mize se še enkrat zbere družina in po večerji skupaj odmolijo večerno molitev in potem gredo k počitku.

Kaj so oče Miklavž svoje otroke zvečer vprašali? (Glej 2. berilo str. 27, ber. vaja 19.)

Po solnčnem zahodu preneha veter, komaj se pozna še sapica, le drevje nekoliko pošepeče, večerna zarja se spremeni v temo, zrak in zemlja se razhladi, ko se solnce skrrije, cvetice zaprejo svoje čašice, tiči omolknejo in se poskrijejo po gnezdih, a netopiri in sove se zbude, in zveri zapuščajo svoje berloge. Na nebu pa se prikažejo prijazne zvezde in mila luna.

Večerna molitev.

Zadnjič danes strune zaddonite
 Proti nebu hvalni glas nesite
 Njemu, ki prižiga luč višavam
 Njemu, ki pošilja mir nižavam,

Z mrakom se mi bliža mirno spanje
 Mile naj sladijo mi ga sanje,
 V rajskem svetu duh senaj sprehaja,
 Dokler jutra svit me ne omaja.

Dan za dnevom urno se pomiče,
 Vsak večer resen glas nam kliče,
 Da rumeno solnce kdaj se skrrije,
 Ali zjutraj več nam ne posije.

Torej strune žalostno donite
 Proti nebu hvalni glas nosite
 Njemu, ki pošilja mir v nižave
 Njemu, ki nas vabi na višave.

U mek.

Šolarska knjižnica.

IV.

18. Krištofa Šmida sto malih pripovedek za mladost. Poslovenil Ivan Tomšič, učitelj na c. k. vadnici v Ljubljani. (Z nekaterimi podobami.) V Ljubljani, 1872. V založbi in na prodaj pri Janezu Giontini-ju, bukvarji. Cena trdo vezanim 40 kr.

O tej knjižici nam ni treba mnogo govoriti, ker vsak učitelj toliko vé, da je bil ranjki Krištof Šmid jeden najboljših pisateljev za nemško mladino. Njegovi literarni izdelki so razširjeni malo ne po vsem svetu. On je bil poseben prijatelj otrok, zatorej je pa tudi znal pisati tako, da se je prikupil ne samo mladini, nego tudi odrasčenim ljudem, ki njegove vsestransko poučne knjige ne dadó poprej iz rok, dokler jih ne prečitajo. V naš milí slovenski jezik je užé več njegovih knjižic preloženih, o katerih bodemo pozneje izpregovorili. Danes omenjamo in prav živo priporočamo vsem šolarskim knjižnicam zgoraj omenjenih sto malih pripovedek v Tomšičevjé prestavi. Užé samo imé s t o pripovedek kaže, da ima knjižica mnogo lepega v sebi. S t o knjižico bode vsak

učitelj otrokom mnogo veselja napravil. Povestice so kratke, zelo mične in poučne za našo mladino. Cena je tudi nizka, ako vzamemo še 11 lepih podob v prevdarek, ki zaljšajo knjižico. Zatoraj naj se vsak učitelj podviza, da si je preskerbi za šolarsko knjižnico.

19. **Prirodoslovje v podobah. Slovenskej mladini v poduk in zabavo posvetil Ivan Tomšič, učitelj na c. k. vadnici v Ljubljani. 1869. V založbi in na prodaj pri Janezu Giontini-tu, bukvarji. Cena trdo vezanej knjigi 1 gl. 20 kr.**

Ta knjiga je prav za prav atlas, obsegajoč 14 tabelj z lepimi porbarvanimi podobami domačih in divjih dojk, ujednih ptic, ptic pevk, domače perotnine, dvoživk, rib, metuljev, žužkov ali zažek, rakov, polžev, črvov in pajkov, sadja, koristnih in strupenih rastlin, rudnin in okamenin. — Nekatero teh podob, posebno ptiči in metulji, so tako lepo narisani, kakor bi imel človek žive pred seboj. Spredaj je pridjan popis vseh zgoraj omenjenih prirodopisnih podob iz živalstva, rastlinstva in rudninstva. Ta prirodopisni atlas je zelo pripraven tudi za názorni nauk v šoli, ako ga pa učitelj tudi na dom otrokom izposodi, toliko bolj stori, ker s tem še mnogo večkoristnega doseže. Mi želimo, da bi je ne bilo nobene šolarske knjižnice, ki bi ne imela te lepe knjige.

20. **Čas je zlato. Podučna povest za mladost. Spisal F. Hofman. V Ljubljani, 1864. Trdo vezane veljajo 50 kr. Dobé se pri bukvarju Giontini-ju.**

Užé naslov kaže, da je knjiga pisana za mladino in da jej je obseg tak, da jo sme učitelj z dobro vestjo otrokom v roke dati. Torej bi bilo odveč, ako bi o tej knjigi obširneje govorili.

Dalje priporočamo tudi z dobro vestjo, da se v šolarsko knjižnico sprejmeti naslednji dve knjižici:

21. **Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja. S podobo. Tretji natis. Spisal Fr. Malavašič. V Ljubljani, 1869. Založil in prodaja Jan. Giontini. Cena 10 kr.**

Tu imamo samo toliko omeniti, naj bi založniki slovenskih knjig pri vsakem novem izdanji dali knjigo kakemu spretnemu pisatelju v popravek. Naš slovenski jezik se vedno pili in čisti peg, zatorej se je od 1869. leta užé marsikaj izpremenilo v našem jeziku in na to je treba ozir jemati.

22. **Repóštev,^{*)} duh v kerkonoških gorah. Pravljica, kakor jo je po nemško spisal J. K. A. Musäus. Drugi natis. V Ljubljani, 1868. Založil in prodaja Jan. Giontini. Cena 16 kr.**

Pri tej knjižici stoji zgoraj rečeno; drugače popolnoma primerna tudi za našo slovensko mladino.

^{*)} Čudna prostava iz „Räbezah!“, in to speljano od besede „Rubensdal“.